

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Christiana Et Docta Divi Alchimi Aviti Viennensis
Archiepiscopi, & Claudij Marij Victoris Oratoris
Massilie[n]sis, poëmata, aliaq[ue] non poenitenda**

**Avitus, Alcimus Ecdicius
Marius Victor, Claudius**

Lvgdvni, 1536

Capvt III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12149

Alitis interdum subito mentita volantis
 Fit species; habitusq̄ iterum confingit honestos.
 Rursum etiã apparens formoso in corpore virgo.
 Illicit ardentis obscœna in gaudia visus:
 Sæpe etiam cupidis argētum immane coruscat,
 Accenditq̄ animos auri fallentis amore,
 Delusos fugiens vano phantasmate tactus.
 Nulli certa fides constat, vel gratia formę:
 Sed quo quemq̄ modo capiat teneat' ue nocēdo
 Opportuna dolis, clausæq̄ accōmoda fraudi
 Sumitur exterior simulata mente figura.
 Maior adhuc etiã sæuo permissa potestas,
 Ter sanctũ vt vincat, dudũ collata creato.
 Sic natura valet, rectã quã condidit auctor:
 Sed post ad prauos subuersor transtulit vsus.

CAPVT

III.

VIdit vt iste novos homines in sede quieta
 Ducere fœlicem nullo discrimine vitã,
 Et lege accepta domino famularier orbis,
 Subiectisq̄ frui placida inter gaudia rebus:
 Cōmouit subitũ zeli scintilla vaporem:
 Excreuitq̄ calens in sæua incendia liuor.
 Vicinum tunc forte fuit quũ decidit alto

*Diaboli inui
 dia.*

c 2 Tempus,

Tempus, & innexam traxit per prona cateruam:
Hoc recolēs, casumq̄ premens in corde recentē,
Plus doluit perijsse sibi, quod possidet alter.
Tunc mixtus cū felle pudor sic pectore questus
Explicat, & tali suspiria voce relaxat,
Proh dolor, hoc nobis subitū cōsurgere plasma,
Inuisumq̄ genus nostra creuisse ruina:
Me celsum virtus habuit, nunc ecce neglectus
Pellor, & angelico limus succedit honori
Cœlum terra tenet, vili cōpage leuata
Regnat humus: nobisc̄ perit translata potestas.
Nec tamen in totum perijt, pars magna retentat
Vim propriam: summaq̄ cluit virtute nocendi.
Nil differre iuuat: iam nunc certamine blando
Congrediar, dum prima salus, experta nec vllos
Simplicitas ignaua dolos ad tela pauebit.
Nam melius soli capientur fraude, priusquàm
Fœcūdā mittant æterna in secula prolem.
Nil immortale è terra prodire sinendum est.
Fons generis pereat, capitis defectio membris
Semen mortis erit: pariat discrimina læti
Vitæ principium: cuncti feriantur in vno:
Non faciet viuum radix occisa cacumen.

Hæc

Hæc mihi deiecto tantum solatia restant;
 Si nequeo clausos iterū conscendere cœlos,
 His quoq; claudētur: leuius cecidisse putandū est
 Si noua perdatur simili substantia casu.
 Sit comes excidiij, subeat consortia poenæ:
 Et quos præuideo nobiscum diuidat ignes.
 Sed ne difficilis fallendī causa putetur
 Hæc monstrāda via est, dudū quā sepe cucurri
 In pronum lapsus: quæ me iactantia cœlo
 Expulit, hæc hominem paradisi è limine pellat.
 Sic ait, & gemitus vocem clausere dolentis

CAPVT IIII.

FOrte fuit cunctis animalibus altior astu, Genesis. 3.
 Aemulus arguto callet qui pectore serpens:
 Huius transgressor de cunctis sumere formam
 Eligit, aërium statim sibi corpus adaptans:
 Inq; repentinum mutatus tenditur anguem.
 Fit longa ceruice draco, splendentia colla
 Depingit maculis, teretisq; volumina dorsi
 Asperat, & squāmis per terga rigentibus armat.
 Qualis vere nouo primis quum mensibus æstas
 Præmittit latos post frigora pigra tepores
 Euadit veterem renouatis motibus annum.

c 3 Sicca